

mændene i høi Grad ved en saadan Lov, Erstatningspørgsmaalet, og jeg vil derfor ogsaa kun udtale, at hvad her er fremkommet, er ikke en Anke over de Principer, der i saa Henseende ere nedlagte i Loven, det er i alt Fald kun svage Anker, der ere fremsatte. Noget Andet er, at der er gjort Bemærkninger med Hensyn til den Maade, hvorpaa Erstatningen skal konstateres, nemlig ved Taxation. Der mener jeg, at man gennem Udbalgets Forhandlinger og Forhandlinger med Ministeren maa kunne komme til en Forstaaelse. Jeg finder nu, at den Afgjorelse, der er fremstillet her i Loven, er egentlig temmelig fyldestgjørende. — Med Hensyn til Lovens Enkeltheder skal jeg ikke opholde mig ved dem, men blot udtale, at jeg har et andet Syn paa, hvad der er fremfat om § 10 Lit. B, disse Betænklichkeiten om Kværkesygdomme hos Heste. De Betænklichkeiten fremkom først fra det ærede Medlem for Alborg Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen), og jeg tror i Modstrid til det ærede Medlem og de følgende Talere, der udtalte sig i samme Retning, blandt andre det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), at der er en stor Nødvendighed for, at man væbner sig ogsaa overfor Kværke, naar den, som der staaar her, fremkommer i høi Grad. Thi som ogsaa antydet af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), man veed ikke, hvad den ondartede Kværke kan gaa over til, det er jo et Overgangsstadium til en langt farligere Sygdom. Jeg tror derfor ikke, man skal tage paa det med bløde Hænder. Noget Andet er jo, hvad der skal forstaaes ved Afspærring af offentlige Veie for en Besætning, der er befængt med Kværke. Da forstaaer jeg det rigtignok ikke saaledes som det ærede Medlem for Alborg Amts 3die Valgkreds, at den almindelige Vei skal være afspærret for ham til Marken, men kun til Færdsel mellem de fjernt liggende Steder, mellem hans eget Hjem og fjernere liggende Steder; men man har aldrig gjort Fordring paa, at han skal sty Landeveien, naar den fører til hans egen Mark; men det er jo kun et meget underordnet Punkt, hvor Forstaaelse vel ogsaa kan opnaas. Men til Slutning vil jeg kun udtale, at jeg tror, at denne Lov, om hvilken jeg altsaa vil ønske, at den maa nyde hurtig Fremme, saaledes at den kan afsluttes i denne Rigsdagssamling, ogsaa vil faae en væsentlig Støtte i Volsforeningerne, som nu blomstre frem i en overordentlig glædelig og vustelig Grad trindt omkring paa Landet i Sjælland og paa Øerne; thi det er en af de første Ting, man fastslaar, naar man danner Volsfore-

ninger, at Volsdyrene sættes under tilbørlig Tilsyn, og jeg tror, at derigjennem vil Loven faae den bedste praktiske Støtte ude i Landet, og jo flere Volsforeninger vi faae, og jo rigere en Husdyravl derigjennem vil blomstre, desto sikkrere ville vi ogsaa komme alle de smitsomme Sygdomme i vore Husdyrbesætninger til Livs, forsaavidt saadanne Sygdomme overhovedet kunne rammes ved passende Modforanstaltninger.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Jeg tror, at det er almindelig anerkjendt, at den nuværende Lov af 29. December 1857 maa siges at have været en meget god Lov, som har gjort god Fyldest. En anden Sag er det jo, at den nu, efter at Nærene ere gaaede og Udviklingen er skredet frem, kan trænge til Gjennemsyn og Fuldstændiggjorelse. Det er derfor ogsaa en given Ting, som Enhver vil se og erkjende, at det nuværende Lovforslag støtter sig i Principet fuldstændig paa Loven af 1857. At den paa visse Punkter fører det videre og gaar til andre Bestemmelser, er jo en helt anden Sag. Det er nævnt her, at Hovedgrunden, hvorfor man skal være særlig opmærksom paa denne Lovgivning lige overfor smitsomme Sygdomme hos Husdyrene er den, at hos os tager Landbruget nu saa ubetinget hele Indtægten gennem Husdyrene, eller i alt Fald direkte eller indirekte derigjennem. Det er ganske rigtigt, men der er tillige den anden Grund, som jeg for Resten ogsaa tror i Forbigaaende er nævnt af et æret Medlem, nemlig den overordentlig store Forandring, der er sket i vore Omfætningsforhold. Den Gang Loven af 1857 udkom, var det jo ingenlunde Tilfældet, at man havde en saa aktiv Forbindelse baade mellem de forskjellige Dele af Indlandet og mellem Indlandet og Udlandet. Det ærede Medlem for Alborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) nævnedes som et Moment af stor Betydning, at man skulde være opmærksom paa Forholdet til Udlandet. Ja, det er ganske rigtigt i en dobbelt Retning, og det ere vi jo ogsaa. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at medens det her nærmest i denne Lov er Forholdet til Indførselen fra Udlandet, som omhandles, og som vi maa tage Vare paa, have vi jo en anden lille Lov — der ikke er foreslaaet ophævet — angaaende Udførselen til Udlandet, nemlig Loven af 25. Februar 1876. Denne lille korte Lov, som de Herrer vistnok ville have i Erindring, og som giver Regjeringen fuld Bemyndigelse til at træffe saadanne Foranstaltninger, som maatte findes nødvendige for at forebygge, at der her fra Landet udføres Husdyr, der ere eller mistænkes for at være